

xīn dì shàn liáng de lián huā gū niang
心地善良的莲花姑娘

jì mò de lián huā gū niang
1. 寂寞的莲花姑娘

zài yí gè yōu pì de chí táng lǐ yì duǒ lián huā zhèng zài
在一个幽僻的池塘里，一朵莲花正在

qiāo qiāo zhàn fàng zhè yǐ jīng shì tā wú shù cì sǐ ér fù shēng de
悄悄绽放。这已经是她无数次死而复生的

shí kè tā duì zhè shēng shēng sǐ sǐ yǐ jīng jīng lì le tài duō tài
时刻，她对这生生死死已经经历了太多太

duō duì tā jiù shì yǐ jīng huó le shù bǎi nián de lián huā gū niang
多。对，她就是已经活了数百年的莲花姑娘

yī yī
依依。

tā suí zhe sì jì de biàn huà mò mò de fā yá zhàn
她随着四季的变化，默默地发芽、绽

fàng rán hòu kū wěi diào líng děng dào lián zǐ luò rù chí táng
放，然后枯萎、凋零。等到莲子落入池塘，
dì èr nián yòu kāi shǐ chóng fù qián yì nián de gù shì yǒu shí hòu
第二年又开始重复前一年的故事。有时候，
tā huì hé yì tiáo yóu dào tā shēn biān de yú ér shuō huì er huà kě
她会和一条游到她身边的鱼儿说会儿话，可
xī yú ér zǒng shì bú huì zài yí gè dì fang dāi tài cháng shí jiān
惜，鱼儿总是不会在一个地方待太长时间，
guò bu liǎo yí huì er jiù yóu zǒu le
过不了一会儿就游走了。

yī yī cháng cháng gǎn dào hěn jì mò tā zǒng shì zài bái tiān
依依常常感到很寂寞。她总是在白天
mò mò de duì zhe tiān kōng de tài yáng huò bái yún shuō zhe qiāo qiāo huà
默默地对着天空的太阳或白云说着悄悄话，
yè wǎn yòu huì hé yuè liang huò xīng xing qiè qiè sī yǔ kě shì tā
夜晚又会和月亮或星星窃窃私语。可是，她
gǎn jué hé tiān kōng zhōng de tài yáng huò yuè liang dōu xiāng jù tài yuǎn
感觉和天空中的太阳或月亮都相距太远
tài yuǎn rì jiǔ tiān cháng tā gǎn dào zì jǐ gé wài de jì mò
太远，日久天长，她感到自己格外地寂寞。

tū rán yǒu yì tiān tā tīng dào yí gè shēng yīn niàn dào
突然有一天，她听到一个声音念道：

bì jìng xī hú liù yuè zhōng fēng guāng bù yǔ sì shí tóng jiē
“毕竟西湖六月中，风光不与四时同。接

tiān lián yè wú qióng bì yǐng rì hé huā bié yàng hóng
天莲叶无穷碧，映日荷花别样红。”

tā duì zhè ge shēng yīn chōng mǎn le hào qí yú shì qīng
她对这个声音充满了好奇，于是轻

shēng de wèn dào nǐ shì shéi rú jīn zhè lǐ zhǐ yǒu wǒ yì duǒ
声地问道：“你是谁？如今这里只有我一朵

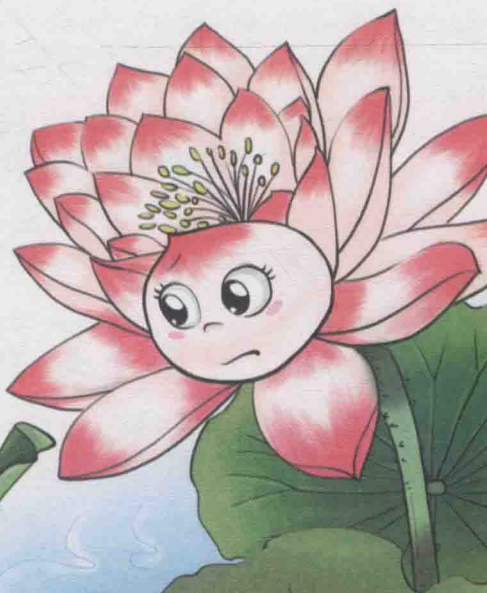
lián huā nǐ de shī guò yú kuā zhāng le ne
莲花，你的诗过于夸张了呢。”

nǐ nán dào bú shì hé huā ma nǐ zhǎng de yǔ hé huā yí
“你难道不是荷花吗？你长得与荷花一

yàng de ya yì zhī quán shēn bì
样的呀？”一只全身碧

lǜ de qīng wā tiào dào yī yī de hé yè
绿的青蛙跳到依依的荷叶

shàng hào qí de wèn dào
上，好奇地问道。

yuán lái shì xiǎo qīng wā ya yī yī jiē zhe shuō dào
“原来是小青娃呀。”依依接着说道：

lián zhè ge zì zhǐ de shì hé huā de guǒ shí qí shí lián
“‘莲’这个字指的是荷花的果实，其实，莲
huā hé hé huā yuán běn jiù shì tóng yì zhǒng zhí wù gǔ shí hou
花和荷花原本就是同一种植物。古时候，
rén men yě jiào wǒ men wéi fú qú chēng wǒ men de huā duǒ wéi
人们也叫我们为‘芙蕖’，称我们的花朵为
fú róng huā bāo wéi hàn dàn yè zi wéi hé huā
‘芙蓉’，花苞为‘菡萏’，叶子为‘荷’，花
tuō wéi lián peng suǒ yǐ lián hé dōu shì fú qú de yí bù fēn
托为‘莲蓬’，所以莲、荷都是芙蕖的一部分。”

wǒ yǐ wéi zì jǐ de xué wēn yǐ jīng hěn bú cuò le
“我以为自己的学问已经很不错了，
méi xiǎng dào nǐ gèng jiā bó xué ne wǒ hé nǐ xiāng bǐ zhēn shì
没想到你更加博学呢。我和你相比，真是
gǎn dào zì kuì fú rú ne xiǎo qīng wā chén chén xiào zhe shuō dào
感到**自愧弗如**呢。”小青娃辰辰笑着说道。

wǒ zhǐ bú guò jīng lì le tài duō ér yǐ wǒ jiào yī yī
“我只不过经历了太多而已，我叫依依，
nǐ jiào shén me míng zì yī yī zì wǒ jiè shào zhe shuō dào
你叫什么名字？”依依自我介绍着说道。

wǒ jiào chén chén gāng cóng wài dì liú làng dào zhè lǐ
“我叫辰辰，刚从外地流浪到这里
lái xiǎo qīng wā shuō dào
来。”小青娃说道。

nǐ de jiā zài nǎ er wǒ men yǐ hòu hái néng jiàn miàn
“你的家在哪儿？我们以后还能见面

ma yī yī wèn dào
吗？”依依问道。

wǒ hái méi yǒu xún zhǎo dào hé shì de zhù suǒ ne zhǔ dòng
“我还没有寻找到合适的住所呢？主动

hé nǐ jiāo tán yě shì bèi nǐ **tíng tíng yù lì** de shēn zī xī yǐn
和你交谈，也是被你**亭亭玉立**的身姿吸引

le chén chén bù hǎo yì si de shuō dào
了。”辰辰不好意思地说道。

wǒ huó le zhè me jiǔ hái shì dì yī cì bèi rén kuā jiǎng
“我活了这么久，还是第一次被人夸奖

ne jì rán nǐ méi yǒu jiā nà nǐ jiù yǐ wǒ de hé yè wéi jiā
呢。既然你没有家，那你就以我的荷叶为家

ba yī yī wēn róu de shuō dào
吧。”依依温柔地说道。

zhēn de ma nà zhēn shì tài gǎn xiè nǐ le chén chén
“真的吗？那真是太感谢你了。”辰辰

kāi xīn de shuō dào
开心地说道。

zhèng zài cǐ shí yǒu yì tiáo měi lì de yú er yóu dào le lián
正 在此时，有一条美丽的鱼儿游到了莲

huā yī yī de shēn biān chén chén bù jīn shī xìng dà fā de niàn dào
花依依的身边，辰辰不禁诗兴大发地念道：

jiāng nán kě cǎi lián lián yè hé tián tián
“江南可采莲，莲叶何田田。

yú xì lián yè dōng yú xì lián yè xī
鱼戏莲叶东，鱼戏莲叶西。

yú xì lián yè nán yú xì lián yè běi
鱼戏莲叶南，鱼戏莲叶北。”

xiǎo yú er tīng dào yǒu rén kuā jiǎng zì jǐ rěn bu zhù gāo
小鱼儿听到有人夸奖自己，忍不住高

xìng de shuǐ dòng le jǐ xià wěi ba shùn jiān gěi xiǎo qīng wā suǒ jū
兴地甩动了几下尾巴，瞬间给小青蛙所居

zhù de hé yè shàng jiàn shàng
住的荷叶上溅上

le jǐ dī jīng yíng de shuǐ dī yī yī bù gāo xìng le tā yǒu
了几滴晶莹的水滴。依依不高兴了，她有

diǎn er shēng qì de shuō dào yú ér yú ér nǐ dào bié chù
点儿生气地说道：“鱼儿，鱼儿，你到别处

yóu wán er ba nǐ kàn kan nǐ jiǎo dòng de shuǐ zhū chà diǎn er
游玩儿吧。你看看，你搅动的水珠差点儿

yān mò chén chén de jiā le
淹没辰辰的家了。”

méi guān xi de wǒ yě huì yóu yǒng zhè diǎn er shuǐ dī
“没关系的，我也会游泳，这点儿水滴

wǒ bú pà chén chén xiào zhe shuō dào
我不怕。”辰辰笑着说道。

hng xiǎo qì guǐ wǒ hái bù xī hǎn hé nǐ yì qǐ wán
“哼，小气鬼，我还不稀罕和你一起玩

shuǎ ne xiǎo yú er shēng qì de jiē zhe shuō dào nǐ měi tiān
耍呢！”小鱼儿生气地接着说道：“你每天

zhǐ néng jìng jìng de dāi zài zhè lǐ ér wǒ men què néng zì yóu zì
只能静静地待在这里，而我们却能自由自

zài de xiǎng qù nǎ lǐ jiù qù nǎ lǐ wǒ dǎ dǔ xiǎo qīng wā zǒng
在地想去哪里就去哪里。我打赌小青蛙总

yǒu yì tiān yě huì lí kāi nǐ de
有一天也会离开你的。”

xiǎo yú er shuō wán hòu jiù shuǎi shuāi wěi ba yóu zǒu le
小鱼儿说完后，就甩甩尾巴游走了。

xiǎo dòu zi xué cí yǔ

小豆子学词语：

sǐ ér fù shēng sǐ qù le yòu huó guò lái xíng róng
死而复生：死去了又活过来，形容

shēng mìng bù xī
生命不息。

qiè qiè sī yǔ zhǐ qīn mì de kào zài yì qǐ xiǎo shēng shuō
窃窃私语：指亲密地靠在一起小声说

huà
话。

zì kuì fú rú zì gǎn bù rú bié rén ér nèi xīn cán kuì
自愧弗如：自感不如别人而内心惭愧。

tíng tíng yù lì xíng róng nǚ zǐ shēn cái xì cháng yě
亭亭玉立：形容女子身材细长。也

xíng róng huā mù děng xíng tǐ tǐng bá
形容花木等形体挺拔。

lián huā de duǎn zàn kuài lè shí guāng

2. 莲花的短暂快乐时光

chén chén nǐ huì bú huì yǒu yì tiān yě wú fǎ rěn shòu
“辰辰，你会不会有一天也无法忍受

zhè zhǒng dān diào de shēng huó lí kāi wǒ ne yī yī dī shēng
这种单调的生活离开我呢？”依依低声

de shuō dào
地说道。

yī yī nǐ shì zhè yàng de shèng jié měi lì wǒ
“依依，你是这样的圣洁、美丽，我
jiù shì péi zài nǐ de shēn biān yí bèi zi yě bú huì fán de
就是陪在你的身边一辈子也不会烦的。”

chén chén shuō dào
辰辰说道。

kě shì wǒ de huā qī zǒng shì duǎn zàn de dāng wǒ de
“可是，我的花期总是短暂的，当我的
róng yán diào xiè hòu biàn de chǒu lòu le nǐ hái huì péi zài wǒ
容颜凋谢后，变得丑陋了，你还会陪在我

shēn biān ma yī yī shuō dào
身边吗？”依依说道。

huì de yīn wèi nǐ gěi le wǒ yí gè jiā ya wǒ hǎo bù
“会的。因为你给了我一个家呀，我好不
róng yì zhǎo dào yí gè shū shì de jiā wèi shén me yào bān jiā ne
容易找到一个舒适的家，为什么要搬家呢？”

chén chén xiào zhe shuō dào
辰辰笑着说道。

ng nà wǒ jiù fàng xīn le yī yī kāi xīn de shuō
“嗯，那我就放心了。”依依开心地说
dào
道。

yì tiān yè wǎn tiān kōng tū rán xià qǐ le dà yǔ zhǐ jiàn
一天夜晚，天空突然下起了大雨，只见

zài dà yǔ zhōng yī yī qiāo qiāo de jiāng
在大雨中，依依悄悄地

zì jǐ bì hé de huā bāo yī cì zhàn kāi
自己闭合的花苞依次绽开，

shùn jiān chí táng lǐ huā xiāng sì yì qìn
瞬间池塘里花香四溢，沁

rén fèi fǔ chén chen zài yī yī de zhē dǎng
人肺腑。辰辰在依依的遮挡

xià zài zhè mí màn zhe qīng xīn xiāng qì de
下，在这弥漫着清新香气的

huán jìng xià shuì de xiāng tián wú bǐ ér
环境下睡得香甜无比。而

yī yī zài yǔ shuǐ de wú qíng chōng xǐ xià
依依在雨水的无情冲洗下，

huā lěi bèi jìn shī hái yǒu jǐ piàn huā bàn
花蕾被浸湿，还有几片花瓣

yě bèi dǎ luò le qià hǎo fù gài zài le
也被打落了，恰好覆盖在了

chén chen de shēn shàng
辰辰的身上。

qīng zǎo yǔ tíng le tài yáng chū lái hòu tiān biān guà
清早，雨停了，太阳出来后，天边挂

qǐ le yì lún cǎi hóng hóng chéng huáng lǜ lán diàn zǐ hǎo měi de
起了一轮彩虹，红橙黄绿蓝靛紫，好美的

qī cǎi ní hóng
七彩霓虹！

chén chen yě cóng hǎo mèng zhōng xǐng lái gǎn shòu dào sì
辰辰也从好梦中醒来，感受到四

zhōu qīng xīn de qì xī tā rěn bu zhù guā guā guā de hēng qǐ
周清新的气息，他忍不住“呱呱呱”地哼起

le měi miào de gē shēng
了美妙的歌声。

yī yī nǐ zuó wǎn shuì de hǎo ma chén chen lǎng
“依依，你昨晚睡得好吗？”辰辰朗

shēng wèn dào
声问道。

hěn hǎo wǒ hái zuò le yí gè hǎo mèng ne yī yī xū
“很好，我还做了一个好梦呢。”依依虚

ruò de shuō dào
弱地说道。

yī yī nǐ de huā bàn zěn me diào le liǎng piàn nán dào
“依依，你的花瓣怎么掉了两片，难道

nǐ shēng bìng le ma chén chéngdān xīn de wèn dào
你生病了吗？”辰辰担心地问道。

méi shì de nà zhǐ shì wǒ zhèng cháng tuō luò de huā bàn
“没事的，那只是我正常脱落的花瓣，
nǐ liú zhe ba rú guǒ nǐ bú xìng shēng bìng le chī yí piàn wǒ
你留着吧。如果你不幸生病了，吃一片我
de huā bàn jiù huì hǎo é yī yī shuō dào
的花瓣就会好哦。”依依说道。

zhēn de méi xiǎng dào nǐ de huā bàn hái yǒu zhì bìng de
“真的？没想到你的花瓣还有治病的
gōng xiào ne chén chén jīng yà de shuō dào
功效呢。”辰辰惊讶地说道。

shì ya qí shí wǒ de quán shēn dōu shì bǎo rén lèi
“是呀，其实我的全身都是宝。人类
yǒu yì běn yī shū jiào běn cǎo gāng mù shàng miàn jì zǎi shuō
有一本医书叫《本草纲目》，上面记载说
wǒ men lián huā de lián zǐ lián yī lián fáng lián xū lián
我们莲花的莲子、莲衣、莲房、莲须、莲
zǐ xīn hé yè hè gěng ǒu jié děng dōu kě yǐ zhì bìng hé
子心、荷叶、荷梗、藕节等都可以治病。荷
huā néng huó xuè zhǐ xuè lián xīn qīng rè jiě dú lián zǐ néng yǎng
花能活血止血、莲心清热解毒。莲子能养
xīn yì shèn lián xū néng qīng xīn jiě shǔ chú fán hé yè
心、益肾。莲须能清心、解暑除烦。荷叶
néng qīng shǔ lì shī jiǎn féi shòu shēn yī yī jiāng zì jǐ
能清暑利湿、减肥瘦身……”依依将自己

de gōng xiào yī yī dào lái
的功 效——道 来。

zhēn lì hai wǒ jué de néng gòu zhù dào nǐ de lián yè lǐ
“真厉害，我觉得能够住到你的莲叶里，

zhēn shì tài xìng yùn le chén chéngāo xìng de shuō dào
真是太**幸运**了。”辰辰高兴地说道。

hē hē suǒ yǐ chén chén wán quán bú yòng dān xīn zì jǐ
“呵呵，所以辰辰完全不用担心自己
huì shēng bìng é yī yī shuō dào
会生病哦。”依依说道。

yòu guò le yí duàn shí jiān yī yī de huā bàn zhú jiàn diào
又过了一段时间，依依的花瓣逐渐凋

xiè dài jìn tā kāi shǐ zhǎng chū yí gè qīng sè de lián peng ér
谢殆尽，她开始长出一个青色的莲蓬，而

chén chén yě yóu zuì chū de měi tiān péi bàn zài yī yī shēn biān rú
辰辰也由最初的每天陪伴在依依身边，如

jīn què zǒng shì dào yè wǎn xiū xi de shí hou cái huì huí qù le
今却总是到夜晚休息的时候才会回去了。

lián huā yī yī zhī dào xiàn zài de zì jǐ méi yǒu le jiāo yàn
莲花依依知道，现在的自己没有了娇艳

de huā bàn yǐ jīng méi yǒu duō shǎo měi gǎn kě yán le yì tiān
的花瓣，已经没有什么**美感**可言了。一天

wǎn shàng dāng chén chén huí dào lián yè shàng shí yī yī jué dìng
晚上，当辰辰回到莲叶上时，依依决定

hé tā jìn xíng zhè yí shì zuì hòu de duì huà
和他进行这一世最后的对话。

xiǎo dòu zǐ xué cí yǔ

小豆子学词语：

qìn rén fèi fǔ xiàng xīn xiān kōng qì xī rù fèi fǔ zhōng
沁人肺腑：像新鲜空气吸入肺腑中

yí yàng shǐ rén gǎn dào fēi cháng shū shì
一样使人感到非常舒适。

xìng yùn zhǐ hǎo yùn qì
幸运：指好运气。

měi gǎn duì yú měi de gǎn shòu huò tǐ huì
美感：对于美的感受或体会。

3. 莲花依依的死亡

chén chén nǐ zěn me zhè me wǎn cái huí lái yī yī
“辰辰，你怎么这么晚才回来？”依依

wèn dào
问道。

ò wǒ chū qù xún zhǎo shí wù le chén chén yīn wèi
“哦，我出去寻找食物了。”辰辰因为

xīn yǒu nèi jiù tā duǒ duǒ shǎn shǎn de shuō dào
心有**内疚**，他躲躲闪闪地说道。

wǒ kàn dào lù biān de yě huā kāi de shí fēn cǎn làn
“我看到路边的野花开得十分灿烂，

míng tiān nǐ kě bù kě yǐ cǎi yì duǒ huí lái sòng gěi wǒ yī yī
明天你可不可以采一朵回来送给我？”依依

shuō dào
说道。

hǎo ba duì le yī yī wǒ yào gào su nǐ yí jiàn shì
“好吧。对了依依，我要告诉你一件事，

wǒ xǐ huan shàng le yí wèi měi lì de qīng wā gū niang wǒ bǎ nǐ
我喜欢上了一位美丽的青蛙姑娘，我把你

sòng gěi wǒ de huā bàn dōu zhuǎn sòng gěi le tā yīn cǐ yíng dé le
送给我的花瓣都转送给了她，因此赢得了

tā de fāng xīn tā xiǎng ràng wǒ bān dào tā de zhù suǒ shēng huó
她的芳心。她想让我搬到她的住所生活。

wǒ kě néng yào lí kāi nǐ le chén chén dàn dàn de shuō dào
我可能要离开你了。”辰辰淡淡地说道。

nǐ wèi shén me yào bān zǒu ne tā de jiā yǒu wǒ de hé
“你为什么还要搬走呢？她的家有我的荷

yè měi ma yī yī zhāo jí de wèn dào
叶美吗？”依依着急地问道。

bù tā de jiā gēn běn bǐ bu shàng zhè lǐ zhǐ shì
“不，她的家根本比不上这里，只是，
wǒ xǐ huan tā xiǎng hé tā shēng huó zài yì qǐ chén chén shuō
我喜欢她，想和她生活在一起。”辰辰说
dào
道。

nǐ kě yǐ ràng tā bān guò lái shēng huó ya yī yī shuō
“你可以让她搬过来生活呀。”依依说
dào
道。

kě shì wǒ de shǒu lǐ yǐ jīng méi yǒu huā bàn le ér
“可是，我的手里已经没有花瓣了，而
nǐ jīn nián yě bú huì zài cì shèng kāi ” chén chén yuè shuō yuè
你今年也不会再次盛开……”辰辰越说越

xiǎo shēng
小声。

wǒ zhī dào le yī yī jiē zhe shuō dào nǐ gào su
“我知道了。”依依接着说道：“你告诉

tā wǒ de lián zǐ yě shì fēi cháng yǒu yòng de tè bié shì duì
她，我的莲子也是非常有用的，特别是对
yú nǚ xìng lái shuō hái yǒu měi róng yǎng yán de gōng xiào ne
于女性来说，还有美容养颜的功效呢。”

nǐ shuō de shì zhēn de ma bú huì zài piàn wǒ ba
“你说的是真的吗？不会在骗我吧？”

chén chén yòng chōng mǎn huái yí de yǔ qì shuō dào
辰辰用充满怀疑的语气说道。

yī yī tīng dào chén chén de huà tū rán gǎn dào yǒu
依依听到辰辰的话，突然感到有
xiē shāng xīn tā quán xīn quán yì duì dài de péng you jìng rán kāi shǐ
些伤心，她全心全意对待的朋友竟然开始
huái yí tā zhǐ shì tā tiān xìng shàn liáng hái shì jué dìng wèi le
怀疑她。只是她天性善良，还是决定为了
chén chén de xìng fú shēng huó zuò chū zuì hòu de xī shēng
辰辰的幸福生活作出最后的牺牲。

yǒu zī liào jì zǎi lián zǐ bù jǐn néng gòu zī yǎng nèi zàng
“有资料记载，莲子不仅能够滋养内脏，
hái yǒu yí dìng de fáng ái kàng ái de gōng xiào dài xīn de lián zǐ
还有一定的防癌抗癌的功效。带芯的莲子
kě yǐ qīng rè jiàng huǒ zài jiàng huǒ de tóng shí hái néng ràng
可以清热降火，在降火的同时，还能让
nǐ de pí fū biàn bái bìng qiě néng gòu zhì liáo què bān yī yī
你的皮肤变白，并且能够治疗雀斑。”依依